

[Ingerlise Koefoed]

tion ved den 1. januar, hvad den har at disponere over.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg er ked af, at hr. Helge Sander ikke er i besiddelse af en skrivelse fra Foreningen af Danske Kunstmuseer med bemærkninger om økonomien. Af den fremgår det helt klart – og jeg vil gerne overrække den til hr. Helge Sander bagefter – at for nogle museers vedkommende vil der være fra minus 5 pct. til minus 40 pct. i mindste og største manglende tilskud i den gruppe, man tilhører. I alt er der 28 museer, der tilsammen skal stå for en nedgang på 1,4 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

For at begynde bagfra, så tror jeg, vi alle sammen har fået tilsendt det brev, som fru Birthe Hansen refererer til. Det drejer sig om 28 af de 122 museer, og hvis man kigger nærmere på tallene, så er den største nedgang, så vidt jeg kan se, 30 pct. Men det lyder al ualmindelig meget, og jeg har også noteret i mit manuskript – jeg tror ikke, jeg fik det sagt – at det er en af de ting, som jeg mener vi bør se på med den pulje, der er afsat på ½ mio. kr.

Til fru Ingerlise Koefoed: Der blev sagt, at nu har man ikke mulighed for at planlægge og udvikle sig osv. under de budgetforhold. Jeg sagde ikke, at det var blevet ændret, jeg sagde bare, at det er urimeligt at sige, for man kender stadig væk beløbet. Det er der ikke noget nyt i.

Og til hr. Søren Hansen: Den procentregning vil jeg meget gerne have lov til at kigge nærmere på. Hr. Søren Hansen viste mig nede ved bordet, hvilke tal han sammenlignede. Jeg mener ikke, det er reelt at fastholde disse to tal og plukke to ud, som nu giver 15 pct. Det er jo rigtigt, at der er sket ændringer, men vi bliver nødt til at kigge på, hvad de beløb, der er taget fra de museer, der får tilskud i dag, bruges til. Det mener jeg også er væsentligt, netop fordi det er beløb, der bruges til den udvikling, som er så bydende nødvendig også på museumsområdet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Dette forslag er bare en revision af den gældende museumslov, og jeg skal ikke gå ned i

hverken det ene eller det andet museum. Det, det drejer sig om, når man ser det fra Folketingets side, er jo til syvende og sidst en helhedsbetragtning af vore museer.

Ordførerne herinde og andre udenfor kender sikkert Fremskridtspartiets generelle holdning til kulturstøtte, og derfor skal jeg nøjes med at gentage vores absolutte modvilje mod både statsdirigeret og statsstøttet kultur.

Jeg tror, at skatteyderne for det første har en anden opfattelse af, hvad der er kultur, end mange af de såkaldte kulturpersonligheder, og jeg tror, de interesserer sig meget mere for den nedgang, de har haft i deres realløn.

Dette lovforslag indeholder jo foruden en del tekniske ændringer også en omlægning af tilskudsreglerne. Fra at være generelle refusionsordninger erstattes de nu af en tilskudsordning, og det betyder, at Folketinget får en større indflydelse på og hånd i hanke med bevillingerne. Det skal Fremskridtspartiet da ikke laste ministeren for, det kan vi kun hilse velkommen.

Der er et par skruptudser i forslaget, som vi vil se på i udvalgsarbejdet. Vi har ikke sympati for hverken højskoletanker eller forsikringsordninger eller de andre små appendikser, som står i bemærkningerne.

Og jeg synes også, at vi nu må se at få afklaret mere, end det er i forslaget, de økonomiske konsekvenser af det. Jeg ved ikke, om det er en tilfældighed, men jeg har på fornemmelsen, at når man diskuterer kultur, så er det ligesom ikke fint at snakke økonomi. Nu har det ganske vist været berørt heroppefra, men mest af dem, der vil have flere penge. For at ingen skal være i tvivl, så er Fremskridtspartiet heller ikke enig i en nulstilling. Vi ville simpelt hen have en nedgang, hvis vi kunne gøre vores indflydelse nok gældende, og det skal vi gerne forsøge på.

Det er ikke sådan, at Fremskridtspartiet ikke synes, at kultur er både godt og nødvendigt, men vi synes, at det skal ske på privat initiativ, og vi har altså også en opfattelse af, at dér, hvor det offentlige yder tilskud, bliver det ofte dyre- og mere bureaukratisk, end hvis man klarer det ad privat vej.

Når vi er færdige med udvalgsarbejdet – som vi vil deltage positivt i – vil vi afveje, hvordan det endelige forslag ser ud i forhold til den gældende lov, og er det efter vor opfattelse bedre, vil vi støtte forslaget, men finder vi, at det er ringere, vil vi stemme imod.